

[Oluf Pedersen.]

let Forslag om en Række planøkonomiske Foranstaltninger, hvorom det nylig blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at disse Foranstaltninger ikke er afvist af Regeringen. Vi fra Retsforbundet vender os mod enhver Videreførelse af Hr. Knud Bachs Planøkonomi, den, som blev indledet ved Kriseforliget i December 1933. Vi har jo her i Tinget faaet sendt fra L. S. en saakaldt Landbrugsplan. I Forordet til denne beklager Hr. Knud Bach sig over, at Venstre ikke har været let at faa med i Planøkonomien, og han beklager sig ligeledes over, at Regeringen ikke har villet gaa med til en samlet Plan om Planøkonomi. Men han er jo glad over, at man dog ved Kriseforliget i December 1933 er kommet noget ind paa Skraaplanet, og det ser jo ud til efter de Ændringsforslag, der her er stillet af Partiet Venstre, at man fra den Side er vigtig til at gaa ind paa Hr. Knud Bachs Synspunkter. I alt Fald gælder det efter de foreliggende Ændringsforslag Partiets Rigsdagsgruppe; der er jo dem udenfor, der siger som det tidligere Medlem af dette høje Ting og af Partiet Venstre, Redaktør I. A. Hansen i Roskilde, at disse Ændringsforslag fra Partiet Venstre smager af Planøkonomi. Han er jo mild i Formen, han siger ikke som et andet tidligere Medlem af dette høje Ting og af Partiet Venstre, som ogsaa gled ud ved sidste Valg, C. O. Pedersen, der jo har betegnet denne Politik som Snolderød-Politik. Af L. S.'s Landbrugsplan fremgaar det tydeligt — og det indrømmes da ogsaa aabenlyst — og Bemærkningerne til Planen —, at det gaar ud over de smaa Brug, ud over de driftige Landmænd. Det er med andre Ord alle Kludrehaserne, som efter denne Plan tager Gevinsten.

Anden Næstformand (Ulrich): Det var ikke noget heldigt Udtryk, det ærede Medlem brugte.

Oluf Pedersen: En Lovgivning, der sætter ind for Mindskelse af Produktion ved at øge Byrderne paa den intensive Drift og bruge det indvundne til Hjælp for Godsejerne med den ekstensive Drift og hemme Produktionen, det er i Virkeligheden et Forsøg paa at skabe Fattigdom.

Jeg har gjort L. S.-Planen til Genstand for en Række nærmere Beregninger, og det viser sig da ogsaa, at denne Plans Gennemførelse, ligesom Kriseforliget i December 1933, vilde give Godsejerne en ret betydelig Fortjeneste, en halv Snes Tusinde Kroner i

Gennemsnit for de store Gaarde over 100 ha, medens alle under 30 ha, bortset fra de mindst duelige Landmænd, skulde betale. Det maa undre, at et Parti som Venstre vil ofre sin Liberalisme for at naa frem mod dette Resultat. At de Konservative foreslaar det, og at de vil gaa endnu videre end Venstre, er derimod ligetil, de har altid været gode Repræsentanter for de faa Monopolisters og Kapitalisters Særinteresser over for den jævne Befolkning. Vi afviser for vort Vedkommende baade Venstres og de Konservatives Ændringsforslag; det gælder naturligvis ogsaa Forsøget paa at tage den sidste Smule Jordret fra de besiddelsesløse, og at tilmed de, der sidder paa de store Gaarde, og som skulde have denne Lettelse, skulde have Valgret, medens denne derimod fratages dem, som eventuelt ikke havde nogen Indkomst at svare Skat af, vil vi fra vor Side selvfølgelig afvise, det er jo afgjort i Strid med den Politik, der altid har været Liberalismens.

Stik imod Venstres og de Konservatives Prisfordyrelsespolitik, der skaber højere Priser for Forbrugerne uden at gavne Producenterne, sætter de af os stillede Forslag ind paa, at Samfundet skal overtage Grundrenten, i Forbindelse med en Ophævelse af Skatter og Told, Afskaffelse af Planøkonomi og anden Varefordyrelse, til Gavn baade for Producenter og Forbrugere.

Vi stiller følgende Ændringsforslag til Afsnit II: At Titelen ændres til: „Samfundets Overtagelse af Grundrenten og Ophævelse af Planøkonomi og anden Varefordyrelse“, og at der i Stedet for §§ 8—11 indsættes en Række nye Paragraffer. En ny § 8 fastsætter, at Grundværdien, saaledes som den er ansat efter gældende Lov, godtgøres Skødehaverne. Denne Værdi er jo indgaaet i Handel og Vandel, men det er ligetil, at med den Begrundelse maa ogsaa den Ejendomsskyld, som nu hviler paa Ejendommen, og som vi ophæver, fradrages med sit kapitaliserede Beløb i Godtgørelsen til Skødehaverne. — I den nye § 9 paaligner vi fuld Grundskyld som en Afgift paa $4\frac{1}{2}$ pCt., svarende til det Princip, som danner Grundlag for Jordlovgivningen af 4. Oktober 1919, hvor man ogsaa har regnet med $4\frac{1}{2}$ pCt. Denne Afgift paalignes ud over det, der nu svares i Grundskyld af fast Ejendom til Stat, Amt og Kommune. Det hedder jo i Loven om Ejendomsskyld, at Vurderingen sker med Hensyntagen til de Byrder af offentligretlig Karakter, som hviler paa Ejendommen. Deraf maa ogsaa følge, at den nye $4\frac{1}{2}$ pCt. Grundskyld ikke maa regnes med